

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. Варна, 04.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова

Членове: Даниела П. Костова
Георги Н. Грънчев

при участието на секретаря Геновева Хр. Ненчева
в присъствието на прокурора М. Н. Г.

като разгледа докладваното от Павлина Г. Димитрова Наказателно дело за възобновяване № 20223000600171 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по Глава тридесет и трета от НПК.

Образувано е по искане на осъдената за престъпление от общ характер П. АТ. ИВ. за възобновяване на наказателно дело, с което на основание чл. 422, ал.1 т 5 от НПК да бъде възобновено наказателното производство по ВНОХД № 1196/2021г. на ОС-Варна, с което е била потвърдена изцяло присъда № 260002, постановена на 21.04.2021г по НОХД № 71/20г. от РС-Девня, с която е била призната за виновна и осъдена по възведеното ѝ обвинение. От искането могат да се синтезират възражения в две основни насоки: Първото е свързано с нарушение на материалния закон при постановяване на първоинстанционния и въззивен съдебен акт, тъй като съдилищата неправилно са установили фактическата обстановка, неправилно са приели и че е налице обективна съставомерност на извършеното от подсъдимото лице, квалифицирано като престъпление по чл. 311 ал.1 вр. чл. 26 ал. 1 НК в нарушение на материалния закон, а също и по отношение на наложеното наказание; Във второто възражение се навеждат доводи за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила от двете редовни съдебни инстанции, изразяващо се в непредоставяне на последна

дума, както и прекъсване и ограничаване на времето за нея. Поради тези съображения се иска от настоящата инстанция, позовавайки се на разпоредбата на чл. 422, ал.1 т 5 от НПК, да възобнови наказателното производство.

В съдебно заседание пред състава на АпС-Варна, осъденото лице се явява лично и се представлява от служебен защитник, назначен по негово искане от настоящата инстанция. Искането се поддържа от осъденото лице и служебния защитник.

Представителят на Апелативна прокуратура – Варна намира искането за неоснователно, като счита, че не са налице посочените в него нарушения.

Варненският Апелативен съд, като провери данните по делото, съобрази становищата и доводите на страните в пределите на правомощията си, направи следните констатации:

Искането за възобновяване на наказателното дело е допустимо, тъй като е направено от осъдено лице за престъпление от общ характер и в изискуемия от чл. 421, ал.3 от НПК шестмесечен срок, считано от деня на влизане в сила на присъдата, /който ден съвпада с датата на постановяване на въззивното решение, поради липсата на законова възможност за касационно обжалване/ и има за предмет на претендираната проверка съдебен акт от категорията на визираните в чл. 419, ал.1 и чл. 422, ал.1, т.5 в чл. 348, ал.1 т.1-2 от НПК - решение, непроверено по касационен ред по жалба на подсъдимата, в чийто интерес се претендира отмяната.

Разгледано по същество искането се явява основателно, макар и на различно от посоченото в него основание за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила от двете редовни съдебни инстанции – РС-Девня и Окръжен съд-Варна. Съображенията за това са следните:

Последното съдебно заседание преди приключване на делото със съдебен акт - присъда е било проведено от първоинст. съд - ДРС на 21.04.2021г. По делото е наличен протокол /л.411-416 от НОХД №71/21г/, в който е отбелязано след последната дума на подсъдимото лице, че „Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12.20ч“. Липсва изрично отбелязване дали съдът се е произнесъл с присъда, въпреки наличието на такава, приложена на л.417 по делото.

Разпоредбата на чл.131 от НПК определя съдебния протокол като доказателствено средство за извършените действия в съдебно заседание, както и за условията и реда на тяхното извършване. Всички предвидени в закона изисквания, на които трябва да отговаря съдебният протокол, гарантират от една страна спазване на процесуалните права на страните по делото, а от друга възможността за втората инстанция да провери правилността на съдебния акт. Съгласно процесуалните правила, съдебните действия, свързани с постановяването на присъдата, са изслушване на съдебните прения и последната дума на подсъдимия, оттегляне на тайно

съвещание и публично обявяване на диспозитива на присъдата незабавно след подписването ѝ от всички членове на състава.

По проверяваното дело е налице нарушение на разпоредбата на чл.311, ал.1, т.7 от НПК, според която, в съдържанието на съдебния протокол следва да се отбелязва изрично обявяването на присъдата по съответния ред и разясненията на председателя относно реда и срока за нейното обжалване. Оттеглянето на съда за тайно съвещание за постановяване на окончателен съдебен акт и неговото обявяване в съдебната зала са самостоятелни отделни задължителни етапи на стадия на съдебното заседание и съответно дължими от съдебния състав процесуални действия, поради което следва задължително да се вписват в съдебния протокол, както и самото разясняване от страна на председателя относно реда и срока за обжалване на присъдата. Доколкото протоколът от съдебно заседание е единственото допустимо от закона доказателствено средство за удостоверяването на осъществените съдебни действия и реда, по който те са извършени, настоящата инстанция намира, че в случая е налице съществена непълнота относно възможността за установяване на обстоятелствата проведено ли е тайно съвещание, обявена ли е била публично присъдата и дадени ли са разяснения за реда и срока на обжалването ѝ.

Решението в този смисъл се основава на последователна и безпротиворечива съдебна практика – Р 384/91 и Р 126/92, ВС на РБ, I н.о., както и Р 198/04 и Р 158/12, ВКС, III н.о.

Постъпването на въззивната жалба в предвидения от законодателя 15 дневен срок от датата, посочена в присъдата, не е в състояние да докаже публичното обявяване на акта от председателя незабавно след подписването ѝ, присъствието на задължителните страни в с.з., както и излагането на изискуемите от закона разяснения. Единствен процесуален източник затова е съдебният протокол – който в тази част напълно отсъства.

Това съществено нарушение на процесуалните правила, от категорията на посочените в чл.348, ал.3 от НПК и изискващо отмяна на постановления съдебен акт и повторно разглеждане на делото в първата инстанция, е следвало да бъде констатирано по реда на служебната проверка по чл.314, ал.1 от НПК от въззивната инстанция – ОС-Варна. Като не е сторила това, въззивната инстанция от своя страна е постановила незаконосъобразен съдебен акт. Този изключително съществен процесуален порок не позволява на АпС-Варна, действащ в случая като касационната инстанция, да упражни правомощията си по чл. 354 от НПК, което налага възобновяване на наказателното производство по ВНОХД № 1196/21г по описа на ВОС, отмяна на постановеното по него решение № 9/21.01.2022, а също и отмяна на присъда № 260002/21.04.21г на първостепенния съд – ДРС, постановена по НОХД № 71/21г и връщане на делото за ново разглеждане от първата инстанция от фазата на разпоредително заседание.

При новото му разглеждане ДРС следва да постанови акт, в който да

даде отговор на всички отправени в искането пред настоящата инстанция възражения.

Доколкото в искането са наведени доводи за допуснато и друго съществено процесуално нарушение при разглеждане на делото от двете редовни инстанции, изразяващо се в непредоставяне на последна дума на подсъдимата, както и прекъсване и ограничаване на времето за нея, съставът на АпС-Варна счита, че следва да се произнесе и по него.

Тези твърдения на искателя не намират опора в материалите по делото: както пред първата инстанция /видно от протокола на л.414 на гърба и л.415 от НОХД/, така и пред въззивния съд /видно от протокола на л.27 на гърба от ВНОХД/, на подсъдимата И. е било предоставена предвидената в чл.297 от НПК възможност на последна дума, тя се е възползвала от нея, отправяйки конкретни искания към съотв. съд. Пред първоинст. съд – ДРС подсъдимата много подробно е изразила отношението си към воденото срещу нея наказателно производство и събраните по делото доказателства, като в изложението си се е отклонила по въпроси, които не се отнасят до делото и в степен, наложила съда да я прекъсне. Този действия на съда обаче не са в нарушение на нормата на чл.298 ал.1 на НПК- да не бъде ограничавано времето за последна дума, напротив – в ал.2 на цитираната разпоредба, законодателят е предвидил подобна възможност.

С оглед констатираното и коментирано в първата част на решението процесуално основание за възобновяване на наказателното производство по чл. 425, ал. 1, т. 1 НПК вр. чл. 348 ал. 3 т. 2 от НПК, аргументите на искателя досежно приложението на материалния закон не могат да бъдат обсъждани.

Поради всичко изложено и предвид допуснато процесуално нарушение от категорията на особено съществените и от двете редовни съдебни инстанции, искането за възобновяване на наказателното дело като основателно и в полза на осъденото лице следва да бъде уважено, поради което и на основание чл. 425, ал. 1, т. 1 НПК, Варненският апелативен съд в настоящия си състав,

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА ВНОХД № 1196/2022 г. на Окръжен съд – Варна.

ОТМЕНЯ въззивно решение № 9 от 21.01.2022г, постановено по ВНОХД № 1196/2022 г. на Окръжен съд – Варна и присъда № 260002 на РС - Девня, постановена на 21.04.21г по НОХД № 71/21г по описа на РС - Девня.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд - РС-Девня от фазата на разпоредително заседание.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____